

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4071/2020
14.10.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Радмило Пантовић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство правде, Основни суд у Крагујевцу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2123/19 од 11.05.2020. године, у седници од 14.10.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2123/19 од 11.05.2020. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу П 79/17 од 08.02.2019. године, ставом првим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужена да му накнади штету због незаконитог поступања Основног суда у Крагујевцу у износу од 10.754.203,39 динара, са законском затезном каматом од 01.07.2017. године до исплате. Ставом другим изреке тужилац је обавезан да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 78.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2123/19 од 11.05.2020. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11 87/18) и утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 7. ЗПП ревизија се не може поднети, према члану 407. став 1. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је водио парнични поступак П 28/10 пред Основним судом у Крагујевцу, ради потраживања по основу уговора о купопродаји. Утврђено је да је у том предмету наредбом поступајућег судије заказано рочиште за 30.03.2012. године у 10.00 часова, јер претходно рочиште није одржано због спречености поступајућег судије. На заказано рочиште није приступио

пуномоћник тужиоца, сада пок. адвокат ББ, иако је био уредно позван, а нису приступили ни тужилац ни тужени, па је донето решење да је тужба повучена. Пуномоћник тужиоца је заједно са тужиоцем ушао у судницу тог дана у 10.12 часова, када је добио обавештење да је донето решење да се тужба сматра повученом, и да ће добити писмени отправак одлуке, што произилази из службене белешке поступајућег судије. Парничним странкама је достављено решење о повлачењу тужбе, након чега је пуномоћник тужиоца поднео предлог за враћање у пређашње стање. Поводом овог предлога, одржано је рочиште пред првостепеним судом 22.05.2012. године, и донето решење 22.08.2012. године којим се одбија предлог за враћање у пређашње стање. На ово решење тужилац је поднео жалбу која је одбачена, а затим је тужилац поднео жалбу против овог решења Вишем суду у Крагујевцу, који је потврдио првостепено решење. Након тога, тужилац је покренуо ванпарнични поступак за обезбеђење доказа, у коме је вештачењем од стране вештака графолога утврђено да потпис на доставници којом је достављено решење од 22.08.2012. године којим је одбијен предлог за враћање у пређашње стање није аутентичан потпис сада пок. адвоката ББ као пуномоћника тужиоца, те да ово решење није достављено ни адвокату који је преузео његову канцеларију.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно је у нижестепеним пресудама примењено материјално право када је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца за накнаду материјалне штете због незаконитог поступања Основног суда у Крагујевцу.

Наиме, у поступку је утврђено да је пуномоћник тужиоца био уредно позван за рочиште за главну расправу одређену за 30.03.2012. године, те да су пуномоћник и тужилац на ово рочиште приступили са закашњењем, када је суд већ донео решење којим се сматра да је тужба повучена. Тужилац је поднео предлог за враћање у пређашње стање, о коме је правноснажно одлучено решењем Вишег суда у Крагујевцу, из чега произилази да је тужилац искористио редовна правна средства према одговарајућим правним поукама из судских одлука, па нема незаконитог рада суда као органа тужене, у смислу члана 172. став 1. Закона о облигационим односима. Зато је тужбени захтев тужиоца за накнаду штете по овом основу правилно одбијен као неоснован.

С обзиром на наведено, ревизијом се неосновано истиче погрешна примена материјалног права и наводи да је тужилац онемогућен да заштити своја права пред основним судом. Наводима ревизије којима се оспорава време за које је било заказано спорно рочиште на које је тужилац са адвокатом са закашњењем приступио, оспорава се оцена изведених доказа и утврђено чињенично стање, због чега се ревизија не може поднети, према члану 407. став 2. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић